

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. V. An appellanti quasi pro sua defensione apologeticum vulgare
liceat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

extra causam, in qua datum est: & quæ procurator ibi egerat, omnino erant diuersa à causa: at hic nulla de re fuit actum, nisi quæ rescripto contineatur. eoque procurator post appellationem comparens renunciaffe, & principali, tanquam dominus litis, præiudicasse censendus est.

RESPONSVM IV.

An appellanti quasi pro sua defensione apologeticum vulgare liceat?

1. Appellatio licita non facit licitum conuicium Iudici dictum.

2. Defensio licita exigit moderamē.

3. Appellans an possit vulgo edere suas causas?

Quamquam appellationis beneficium natura æquitas, atque causarum necessitas introduxerit; ideoque nec oporteat Iudicem existimare per illam sibi irrogari iniuriam; l. 20. C. de appell. neque appellantem debeat afflictio vlla, aut detentionis iniuriare custodia. c. appellan-tem. 2. q. 6. Iudici tamen ab Appellan-tribus conuicium fieri non oportet: alioquin notantur infamia. l. 24. D. de iniur. l. 3. C. de appellat. quoniam et si naturali lege permissum sit, vt vim atque iniuriam propulsemus: l. 3. D. de iust. & iur. non tamen sine moderamine inculpatae tutelæ. l. 1. C. vnde vi. atque adeo, quamuis, qui propter violentiam Iudicis appellare coram illo non audet; de eo possit publicè contestari: l. 2. C. de his qui per metum Iudicis. l. 7. D. de appell. id est coram testibus: vt ibidem glossa & qua citat. non tamen mox licitum est libellos vulgare. & vix est, quin in famosorum vitium cadant. l. 5. §. si quis libellum. D. de iniur. l. 15. §. ait prætor. vers. hac autem. D. eod. in verb. conscribat, proponat, ve leantet aliquid, quod pudorem alicuius ledat. præsertim carminibus quasi monstra herculea inuadentibus. L. lex Cornel. §. si quis librum. D. de iniur. & fam. citra ne-

cessitatē moderaminis inculpatae tutelæ. d. l. 1. C. vnde vi. vt etiam si non condemnetur iniuriarum, qui nocentem infamauit, quia peccata nocentium nota esse expediat. l. 8. D. de iniur. non tamen aliter fides veri eum excuset, quam si non conuicij cōsilio id fecisse se probet. l. 1. C. de iniur. adeoque id fecerit apud Iudicem, seu aliās legitimē: nulla tenus autem per libellum quomodocumque famosum gloss. in d. l. 8. verb. infamauit, per leg. vnic. C. de famo- sis libell. vt nec excusetur quidem, qui libello vel Principi dato famam alienam infectatus fuerit. d. l. 15. §. si quis libello D. de iniur. hanc si quis salutis, inquit d. lex vnic. publica custodiam gerit: nomen suum profectus, & que per famosum libellum persequenda pauauerit, ore proprio edicat: ut et absque vlla trepidatione accedat: sicut quidem, quod si adfertionibus suis veris, des fuerit opulenta, laudem maximam, & pramium à nostra clementia con- querit: si vero minimè hac vera ostenderit; capitali pena plectetur. huiusmodi autem libellus alterius opinionem non ledat. vbi inculcantur requiæ, & salus publica, & accessio ad Principem, non vulgum: & probatio, & ab alienæ existimationis lesione abstinentia, nec Magistratibus quidem licet aliquid iniuriosè facere, quin si vel vt priuati, vel fiducia Magistratus fecerint, teneantur. l. 32. D. de iniur.

Sed & prætor requirit, ne quis etiam iniuriā passus, vagetur cum discrimine alienæ existimationis: sed designet, & certum specialiter dicat, quid iniuriæ factum sit. prætor. D. de iniur.

Quin, et si aduersus patronum iniuriarum actio non detur libertæ, notabiliter tamen excipitur, in libertæ conuicium dictum sit impudicum. l. non solum. §. 1. vers. vbi autem. D. de iniur.

Quod eo magis aggrauatur si pulam & vulgò dictum sit. cum etiam si in theatro, vel foro quis cedit, & vulnerat, quamquam non atro-

